

Nieuwsbrief 5 mei 2020 – ZCTU Zimbabwe

REGERING SLECHT VOORBEREID VOOR FASE 2 LOCKDOWN BRENGT LEVENS IN GEVAAR

We stellen met grote bezorgdheid vast dat toen de regering van Zimbabwe aankondigde het land in de strijd tegen COVID19 naar fase 2 te verlagen, het daarvoor nog niet klaar was en daardoor de werknemers aan veel grotere risico's blootstelt.

Het Zimbabwe Congres van Vakbonden (ZCTU) is verontrust dat de regering haar eigen taak heeft beëindigd en plotseling haar verantwoordelijkheden heeft verdeeld over de werkgevers en gezondheidsinstellingen in de particuliere sector als het gaat om testen, het verstrekken van gezichtsmaskers en zelfs ontsmetting van de werkplekken.

De door de regering aangekondigde nieuwe richtlijnen voor niveau 2 hebben voor een pandemonium en meer verwarring gezorgd. Het is duidelijk dat de regering onvoldoende advies heeft ingewonnen over niveau 2 en de implicaties daarvan in de praktijk. De ZCTU is bezorgd omdat de regering het tripartiete onderhandelingsforum (TNF) opnieuw niet heeft geraadpleegd in dit cruciale besluit, dus zelfs werkgevers waren niet bereid om werknemers weer op de werkplekken te accepteren, zodat werknemers alleen naar hun werk reisden om terug naar huis te worden gestuurd. *(hieronder meer)*

ZCTU PRESIDENT PETER MUTASA'S 1 MEI TOESPRAAK AAN DE ARBEIDERS VAN ZIMBABWE

THEMA; 'Stop COVID-19 pandemie, vergroot sociale bescherming en dialoog, bespaar banen en betaal een leefbaar loon'

..” De werkende mensen van Zimbabwe en Zimbabweanen in het algemeen, vandaag spreek ik u in uw huis toe tijdens deze Dag, van de Arbeid, de eerste dergelijke toespraak sinds de oprichting van uw organisatie, het Zimbabwe Congress of Trade Unions (ZCTU) op 28 februari 1981.

De ZCTU is zich er volledig van bewust dat, hoewel huizen voor elk mens een comfortabele plek moeten zijn, er nu zoveel ongemak in uw huizen is nadat u 33 dagen onder de lockdown geleden hebt. De kleine voorzieningen die u voor de afsluiting opzij had kunnen zetten, waren allang uitgeput en de meesten van u kijken uit naar de hervatting van het normale leven om voor uw gezin te zorgen.”...” Het is daarom duidelijk dat onze problemen niet uit de covid19-pandemie voortkwamen, maar door deze epidemie werden verergerd. Covid19 heeft de vele jaren van chronische corruptie aan het licht gebracht. De accountant-generaal heeft in haar rapport ernstige corruptie aan het licht gebracht in veel aan de staat verbonden instellingen.”...*(hieronder de hele toespraak)*

REGERING SLECHT VOORBEREID VOOR FASE 2 LOCKDOWN BRENGT LEVENS IN GEVAAR

We stellen met grote bezorgdheid vast dat toen de regering van Zimbabwe aankondigde het land in de strijd tegen COVID19 naar fase 2 te verlagen, het daarvoor nog niet klaar was en daardoor de werknemers aan veel grotere risico's blootstelt.

Het Zimbabwe Congres van Vakbonden (ZCTU) is verontrust dat de regering haar eigen taak heeft beëindigd en plotseling haar verantwoordelijkheden heeft verdeeld over de werkgevers en gezondheidsinstellingen in de particuliere sector als het gaat om testen, het verstrekken van gezichtsmaskers en zelfs ontsmetting van de werkplekken.

De door de regering aangekondigde nieuwe richtlijnen voor niveau 2 hebben voor een pandemonium en meer verwarring gezorgd. Het is duidelijk dat de regering onvoldoende advies heeft ingewonnen over niveau 2 en de implicaties daarvan in de praktijk. De ZCTU is bezorgd omdat de regering het tripartiete onderhandelingsforum (TNF) opnieuw niet heeft geraadpleegd in dit cruciale besluit, dus zelfs werkgevers waren niet bereid om werknemers weer op de werkplekken te accepteren, zodat werknemers alleen naar hun werk reisden om terug naar huis te worden gestuurd.

Ik denk dat we moeten benadrukken dat er geen overleg is geweest in het TNF en dat er daarom geen input is van werknemers en werkgevers.

We eisen dat er een dringende TNF-bijeenkomst wordt belegd om de uitdagingen aan te pakken waarmee werknemers nu worden geconfronteerd als gevolg van de slecht geïnformeerd genomen beslissing.

De arbeiders, die zwaar onder druk staan, schreeuwen nu om geld om gezichtsmaskers, die bovendien niet voldoen aan de eisen, te kopen om naar hun werk te gaan. Er is in ieder geval geen garantie dat de testkits niet besmet zijn met het Corona-virus.

Erger nog, er was een ontoereikende transportregeling voor arbeiders om naar hun werk te gaan en de meesten van hen zijn onderweg gestrand omdat de openbaarvervoerder ZUPCO het niet aankon.

De ZCTU dringt er daarom bij de arbeiders op aan te stoppen met werken onder deze omstandigheden die hen mogelijk zouden kunnen blootstellen aan het Corona-virus totdat ze er zeker van zijn dat ze veilig zijn.

Japhet Moyo

ALGEMEEN SECRETARIS

ZCTU PRESIDENT PETER MUTASA'S 1 MEI TOESPRAAK AAN DE ARBEIDERS VAN ZIMBABWE

THEMA; 'Stop COVID-19 pandemie, vergroot sociale bescherming en dialoog, bespaar banen en betaal een leefbaar loon'

1 MEI 2020

Laat ik beginnen met de Almachtige God te bedanken voor het beschermen van ons in deze moeilijke wereld en moeilijke tijden. We geven hem alle glorie en eerbied.

De werkende mensen van Zimbabwe en Zimbabweanen in het algemeen, vandaag spreek ik u

in uw huis toe tijdens deze Dag, van de Arbeid, de eerste dergelijke toespraak sinds de oprichting van uw organisatie, het Zimbabwe Congress of Trade Unions (ZCTU) op 28 februari 1981.

De ZCTU is zich er volledig van bewust dat, hoewel huizen voor elk mens een comfortabele plek moeten zijn, er nu zoveel ongemak in uw huizen is nadat u 33 dagen onder de lockdown geleden hebt. De kleine voorzieningen die u voor de afsluiting opzij had kunnen zetten, waren allang uitgeput en de meesten van u kijken uit naar de hervatting van het normale leven om voor uw gezin te zorgen.

Het is inderdaad voor de meesten van ons arme burgers een moeilijke periode geweest. We schamen ons niet of verontschuldigen ons niet dat we via het Tripartite Negotiation Forum (TNF) de afsluiting hebben ondersteund als middel om levens te redden. Ja, het was nodig omdat ons land niet voorbereid was en vanwege de toestand van ons gezondheidszorg in het licht van zo'n enorme pandemie. We konden niet toestaan dat arbeiders ten bate van de winsten zouden sterven. We zijn echter teleurgesteld dat ondanks ons advies aan de regering dat de regering en de werkgevers in de vangnetten voor burgers en werknemers moeten voorzien in deze moeilijke tijden, er niets concreets is gedaan. De ZCTU riep met name het volgende op:

1. Dat werkgevers in zowel de formele als de informele economie robuuste COVID-19-mechanismen moeten hebben ingevoerd om werknemers in risicovolle sectoren te beschermen, met name dienstensectoren waar er meer persoonlijk contact is.
2. Dat de regering prioriteit geeft aan haar uitgaven om fiscale ruimte te creëren en middelen vrij te maken die kunnen worden gebruikt ter ondersteuning van de inspanningen om de directe en indirecte effecten van de COVID-19-pandemie het hoofd te bieden.
3. We riepen op tot meer steun voor sociale bescherming om de krimp van de economie tot een minimum te beperken en om haar burgers en bedrijven te beschermen tegen de directe en indirecte schokken van COVID-19.
4. We voerden aan dat de door de regering voorgestelde ZWL \$ 200 per huishouden ver beneden de vereisten ligt en dat mensen worden ondersteund door ten minste verstrekking van voedselpakketten of voedseltoelagen op basis van de voedselarmoedegrens van \$ 1.863,00 in december 2019 en nu ZWL2365.15
5. De ZCTU riep ook bedrijven op die dringend werknemers nodig hebben om aan het werk te zijn, om hen te voorzien van de juiste hulpmiddelen om te voorkomen dat ze worden geïnfecteerd en dat ze hun huisgenoten infecteren. Bovendien moet hun een gevarentoeslag worden betaald.
6. We hebben ook gezegd dat de regering bedrijven moet ondersteunen bij het beschermen van banen die worden bedreigd door directe en indirecte verstoring van bedrijvigheid in de vorm van:
  - } Belastingverlichtende maatregelen; en / of;
  - } Een stimuleringspakket voor de zwaarst getroffen sectoren zoals toerisme, landbouw en industrie. Er moeten echter strikte voorwaarden zijn voor deze reddingsoperaties om het behoud van banen en de bijdrage aan economisch herstel te garanderen.
7. We eisten een moratorium op bezuinigingen om directe en indirect getroffen werknemers te beschermen. Bezuinigingen tijdens de COVID-19-pandemie zullen verder bijdragen aan sociaal-economische ontwrichtingen.
8. Verder hebben we opgeroepen tot opschaling van gezondheidsstelsels en infrastructuur, water en sanitatie.
9. Bovenal zeiden we dat de overheid tijdens de afsluiting essentiële sociale diensten zoals

water en elektriciteit aan huishoudens moet subsidiëren, om te voorkomen dat burgers in de rij gaan staan bij de kantoren van de dienstverlener om voor deze diensten te betalen.

Collega's van Zimbabwe, u kunt zelf beoordelen of aan een van deze kwesties door de regering is voldaan.. Onze inschatting is dat de regering ondanks deze suggesties weinig heeft gedaan om de benarde situatie van de Zimbabweanen te verbeteren. Veel burgers verhongeren thuis en velen zijn letterlijk aan het opruimen. Er wordt zoveel gepraat zonder daden. Burgers worden gedwongen te kiezen tussen sterven aan covid19 of verhogering. De regering heeft de mensen in de steek gelaten.

Als klasse moeten we de reactie van de regering op de pandemie en het gebrek aan zorg voor de lijdende massa kritisch analyseren. Vóór covid19 stonden we al voor een humanitaire crisis. Volgens het Wereldvoedselprogramma wacht 7,7 miljoen Zimbabweanen verhogering. De inflatie schommelt boven 676%, terwijl de salarissen van de meerderheid van de werknemers ver onder de toch al lage totale armoedegrens van maart van ZWL6420,87 liggen. Veel andere werknemers verdienen onder de voedselarmoedegrens van ZWL 2365,15. Onze salarissen en pensioenen zijn uitgehold door onlogisch beleid dat bedoeld is om rijkdom te creëren voor het handje vol met elkaar verbonden politieke elites en hun trawanten. We lijden aan endemische armoede met 34% in extreme armoede, terwijl bijna 70% in armoede leeft.

Het is daarom duidelijk dat onze problemen niet uit de covid19-pandemie voortkwamen, maar door deze epidemie werden verergerd. Covid19 heeft de vele jaren van chronische corruptie aan het licht gebracht. De accountant-generaal heeft in haar rapport ernstige corruptie aan het licht gebracht in veel aan de staat verbonden instellingen. We zijn momenteel voedselonveilig en zijn getuige van tekorten aan ons dagelijks brood, maar naar verluidt werd 3,2 miljard dollar gebruikt om Command Agriculture te financieren via een ondoorzichtige overeenkomst met een particuliere organisatie. Ons lijden is te herleiden tot snode activiteiten van deze parasitaire kartels die actief zijn in veel van onze sectoren, waaronder energie, landbouw, bankwezen en mijnbouw. Clientelisme zit diep in onze bestuurspraktijken en veroorzaakt daardoor inefficiënties en lekken. Nepotisme heeft parastatalen gecreëerd die de fiscus altijd geld hebben onthouden.

Natuurlijk kan een dergelijke staat die door enkelen voor enkelen wordt beheerd, een dergelijke pandemie niet aanpakken. Een staat die vriendjeskapitalisme nastreeft, heeft niet het vermogen of de wil om in de behoeften van het volk te voorzien, laat staan in een crisis. Covid19 toonde ook het onvermogen van de regering om mensen te verenigen en gebruik te maken van onze diversiteit om een gemeenschappelijke vijand te bestrijden. Zelfs wanneer ze wordt geconfronteerd met deze formidabele vijand, geeft de regering nog steeds prioriteit aan politiek en macht over het algemeen welzijn.

Nogmaals, covid19 onthult de vele economische en sociale breuklijnen die we in ons land hebben. De neoliberale agenda die de regering nastreeft sinds de eerste ESAP die door de Bretton Woods-instellingen wordt gesteund, heeft onze economie gedecimeerd tot onvoorstelbare niveaus. De ESAP II van de huidige regering, die wordt gekenmerkt door bezuinigingsmaatregelen en een gebrek aan bezorgdheid over openbare dienstverlening, bracht ons in de huidige staat. Onze ziekenhuizen en klinieken zijn nu een karikatuur van de functionele faciliteiten van weleer die we geërfd hebben van het koloniale regime. Alleen de rijken hebben toegang tot eersteklas privéziekenhuizen en chartervluchten voor medisch toerisme. De rest van ons moet het doen met vervallen en slecht uitgeruste voorzieningen. Onze artsen, verpleegsters, röntgenologen en andere medische professionals worden ondergewaardeerd en verlaten uit frustratie het land.

De situatie is hetzelfde met ons onderwijs. Leraren worden gedemotiveerd, tot slaaf gemaakt en de infrastructuur wordt verwaarloosd door de kleine elites waarvan de kinderen in het buitenland studeren. De meeste van onze kinderen leren in omgevingen die betreurenswaardig zijn en niet geschikt voor onderwijs. Leraren verblijven in ellende, zonder elektriciteit, water en geschikte sanitaire voorzieningen in deze 21e eeuw. Dit alles omdat de regering onvermurwbaar is in haar bezuinigingsbeleid dat overal elders ter wereld faalde. Wat functioneert er nog meer in dit land? Niets, we staan in de rij voor bijna alles brandstof, maaltijd, water, gas, suiker, noem maar op. Onze woningen zijn dagelijks zonder water en elektriciteit, prijzen van basisgoederen en diensten liggen buiten het bereik van de meerderheid. Werknemers in het hele land zijn tot slaaf gemaakt en werken onder vergelijkbare omstandigheden als in het koloniale tijdperk.

We eisen een einde aan de arbeidsmarktflexibiliteit en de huidige bezuinigingsmaatregelen die de werknemers tot paupers hebben teruggebracht. Het kapitalisme is mislukt, vooruit met het socialisme. Alleen een socialistische staat kan mensen en arbeiders beschermen tegen terugkerende pandemieën en economische crisis.

De ongelijkheid is toegenomen, in feite heeft de huidige regering de koloniale kloof tussen de bevoorrechten en de verwaarloosden geperfectioneerd. Het enige verschil is dat het nu niet langer over ras gaat, het zijn mede-zwarten die hun landgenoten als vuil behandelen.

Veertig jaar na de onafhankelijkheid hebben we nog steeds burgers in kleine koloniale nederzettingen in het hele land. Na het land van de blanken te hebben ingenomen, worden onze mensen in het hele land nog steeds krakers genoemd. Veel werknemers staan al jaren op wachtlijsten voor huizen in de hoop 180 vierkante meter te verwerven, terwijl sommigen meerdere boerderijen bezitten. Als gezegd wordt, wij hebben ons land teruggenomen, waarom maakt de meerderheid van de mensen geen deel uit van dat wij? Waarom krijgen anderen gratis 2000 hectare land terwijl de meerderheid duur moet betalen, in sommige gevallen zelfs 10000 dollar voor slechts 200 vierkante meter? Volgens verschillende rapporten is er een tekort van bijna 1,3 miljoen woningen. Velen staan sinds de onafhankelijkheid op wachtlijsten voor huisvesting. Harare had er meer dan 151.000, terwijl Bulawayo er in december 2019 meer dan 121.000 had. De meerderheid is ontmoedigd en kan de wachtlijst voor huisvesting niet eens betalen. We eisen de onmiddellijke verwerving van stedelijke en voorstedelijke gronden voor werknemers zonder kosten, zodat werknemers ergens een schuilplaats kunnen bouwen.

Bovendien heeft Covid19 de hypocrisie van de heersende klasse en hun trawanten blootgelegd. Ze beroven ons allemaal van de vruchten van ons werk om alleen als onze weldoeners te verschijnen. Ze beschouwen het als een hobby om met de armen voor de media te paraderen terwijl ze weinig goederen schenken die ze hebben gekocht met wat ze van ons hebben geplunderd.

Wie is er niet beroofd? De gepensioneerde die zijn hele economische leven onvermoeibaar heeft gewerkt, heeft verloren. De tabaksboer die van het hele jaar zwoegen op de veilingvloeren een kwart van haar verdiensten wordt beroofd. Een boer van maïs, katoen of sojabonen wordt ook beroofd. Werknemers in zowel formele als informele sectoren worden beroofd, ook door de ontwaarding van de valuta.

De grootste les van dit alles is dat het duidelijk een zaak van ons en van hen is. Laat je niet verwarren door de vaderlijke en op de een of andere manier overtuigende maar bedrieglijke retoriek dat we hier samen in zijn. Wij zijn dat niet, wij moeten ons eerst als klasse verenigen als arbeiders en boeren en onze verenigde strijd terug voeren. Laat je niet verwarren door politieke slogans die ze maken om een vals gevoel van eenheid tussen hen en ons te geven. Ze gebruiken ons alleen voor stemmen en dumpen ons zodra ze de macht hebben verkregen. Deze politieke slogans van de elites werken alleen maar om ons te verdelen en te verzwakken. De armen kunnen het zich niet veroorloven om namens de rijken met elkaar te vechten. We hebben nu één politieke slogan nodig die altijd de politieke

slogan van de armen is geweest. Amadhla, Awethu: Masimba, Kuvanhu: Power, To the People. Dit is de enige strategie en slogan die ons zal bevrijden van de kaken van de meedogenloze dictatuur en het grillige en egoïstische kapitalisme waaronder we lijden.

We hebben geen andere keuze dan te organiseren, mobiliseren en ageren voor een nieuwe sociale en economische orde. We kunnen echter niet mobiliseren op basis van sectoren. Geen informele - formele kloof, geen stedelijke - landelijke kloof meer, geen publieke - private kloof meer, geen oost, west, zuid en noord – dat is alleen het verdelen van de armen en onderdrukten die gezamenlijk een strijd voor vrijheid en emancipatie voeren. De arme MDC-supporters zijn op zoek naar voedsel en de arme ZANU PF-supporters verhongeren en sappelen ook. Dus, wat is de basis van de onderlinge verdeling? De arbeidersklasse heeft één strijd die bestaat uit het vernietigen van kapitalisme, corruptie, kartels, nepotisme, ongelijkheid, gender en andere vormen van discriminatie, repressie door de staat en dictatuur die zoveel ellende voor onze klasse hebben veroorzaakt. Ik nodig jullie allemaal uit voor deze waardige strijd. Het zal moeilijk zijn, ze zullen sommigen van ons mishandelen, arresteren, martelen en doden. Wees ervan verzekerd dat de overwinning zeker is als we verenigd en vastbesloten zijn. Slavenmeesters, feodale heren, kolonialisme, apartheid werden allemaal verslagen door het volk. Dit is wat we hebben geleerd van de heroïsche offers van de Haymarket-strijders die ons de 8 uur durende werkdag bezorgden met hun bloed, dat de basis vormt voor deze herdenkingen op 1 mei. Dat is wat Zimbabwaanse arbeidersbewegingsiconen zoals Benjamin Burombo, Masotsha Ndlovu, Joshua Nkomo, Morgan Tsvangirai en vele anderen ons leerden door hun heroïsche strijd voor vrijheid en emancipatie. Amandla Awethu

Op dit moment is het belangrijk om te benadrukken dat er wetten zijn uitgevaardigd in de strijd tegen COVID-19, met name die met betrekking tot veiligheid op de werkplek. Werkgevers die zich hier niet aan houden, moeten worden vervolgd. We roepen ook op tot een niet-partijgebonden verdeling van voedselhulp in deze periode van grote nood. Dit is niet het moment om campagne te voeren met hulp ten koste van het leven van mensen, zoals we in sommige kringen hebben gezien.

Volgens het Internationaal Verbond van Vakverenigingen (ITUC) gaan naar verwachting tweehonderd miljoen banen verloren, lopen miljoenen mensen het risico door COVID-19 weer in de armoede te worden gegooid en wordt de reeds bestaande ongelijkheid steeds groter. De twee derde van de wereldbevolking met onvoldoende of geen sociale bescherming wordt ernstig blootgesteld, en velen worden geconfronteerd met armoede en honger.

ITUC merkte ook op dat de gevolgen van deze crisis op brute wijze de tekortkomingen hebben blootgelegd van het model van globalisering dat is opgelegd aan werkende vrouwen en mannen. De volksgezondheidsstelsels zijn verzwakt door bezuinigingen en door de uitholling van de rechten van talloze miljoenen werknemers aangetast. Vooral vrouwen, migrerende werknemers, etnische minderheden en anderen die met discriminatie worden geconfronteerd, worden zwaar belast. Dit geldt des te meer in Zimbabwe. Dit moet veranderen.

In afwachting van de volgende stap van de regering, nu we aan het einde van deze uitgebreide lockdown komen, moeten we nadenken over de post COVID 19 tijd en de toekomst van werk. De ZCTU viert dit jaar de Dag van de Arbeiders onder het thema; 'Stop COVID-19-pandemie, schaal sociale bescherming en dialoog op, behoud banen en betaal een leefbaar loon', en net als vakbonden over de hele wereld eisen we dat de post-COVID-19-economie het volgende doel moet hebben:

1. BANEN: Aangezien banen worden vernietigd, moet volledige werkgelegenheid het doel zijn, met waardig werk voor iedereen; gezonde en veilige omstandigheden; formalisering van informeel werk; en een einde aan onzeker werk.
2. INKOMEN: het lijkt geen twijfel dat het aandeel van de lonen in de economie al decennia daalt en het risico loopt door deze crisis verder te dalen. Er moet een minimum leefbaar loon boven de armoedegrens worden ingevoerd. We blijven eisen dat de lonen worden gekoppeld aan de

Amerikaanse dollar, omdat is bewezen dat het gebruik van de lokale valuta is mislukt onder de huidige gierende inflatie

3. SOCIALE BESCHERMING: miljoenen mensen hebben geen sociale bescherming meer en lopen een groot risico door de verwoestende gezondheids- en de economische gevolgen van deze crisis. De overheid moet voor iedereen sociale bescherming financieren.

4. SOCIALE DIALOOG: Alle interventies moeten het resultaat zijn van breed overleg en niet van arbitraire beslissingen van de overheid of bedrijven.

Terwijl we allemaal vechten voor ons leven na de COVID 19, zijn we ons bewust van onze onafgemaakte strijd om te vechten voor een redelijk leefbaar minimumloon. U weet allemaal dat de regering een minimumloon van 2 500,00 ZWL heeft bepaald dat ver onder de Armoededatumlijn (PDL) ligt en daarvoor was de ZCTU bezig met het mobiliseren van arbeiders om actie te ondernemen. We hebben onze zoektocht naar een beter loon niet opgegeven. We streven ernaar, want een leefbaar loon is een van de zekerste manieren om de pandemie te bestrijden. Laten we niet vergeten dat het jaar 2019 een hoge mate van geweld en intimidatie betekende tegen vakbondsleden en voorstanders van democratie. Tijdens de demonstraties in januari 2019 werden mensen doodgeschoten omdat ze hun recht hadden uitgeoefend. Vakbondsleiders werden gearresteerd en verschenen voortdurend voor de rechtbank om een zwakke reden. Het is ook het jaar waarin de regering een nieuwe repressieve wetgeving heeft aangenomen, de Maintenance of Public Order and Security Act (MOPA) ter vervanging van de even repressieve Public Order and Security Act (POSA) die veel mensen hebben vergeleken met de Law and Order Maintenance Handeling van het Ian Smith-regime. Deze dingen bestaan nog steeds bij ons en herinneren ons aan wat voor soort regering we hebben.

De wetshandhavers staan er nog steeds op dat de ZCTU toestemming van hen vraagt om activiteiten te houden, waaronder workshops en vergaderingen, ondanks het feit dat de wet vakbonden vrijstelt van het vragen van toestemming aan de politie. In feite hoeft de politie alleen te worden geïnformeerd en hoeft geen toestemming te geven voor het doorgaan van een activiteit. In sommige gevallen is de vakbonden de gelegenheid ontzegd door de politie om belangrijke dagen te herdenken om zwakke redenen, zoals dat ze niet over voldoende mankracht beschikken. In wezen heeft de politie het de ZCTU opzettelijk moeilijk gemaakt om te opereren, aangezien zij de wetten die zij geacht worden te beschermen, negeren. Dit zijn enkele dingen die we zullen blijven aanpakken na COVID-19.

Laat ik ook onze stem voegen bij het veroordelen van de huidige golf van racisme die plaatsvindt in het land van zogenaamd "onze all weather vriend" China. Ondanks alle rode lopers die we ze geven in Zimbabwe, inclusief het stelen van onze middelen, is het verontrustend om te horen hoe de Chinezen na de uitbraak van Corona 19 ons behandelen. Dit is onaanvaardbaar en we eisen een verontschuldiging. We weten dat ze sterk worden beschermd door enkele grote jongens in dit land die er op de een of andere manier baat bij hebben ondanks onze klachten over de manier waarop ze zelfs in dit land zwarte mensen slecht behandelen. We zeggen dat ze moeten stoppen voordat mensen de zaken in eigen handen nemen.

Collega's, de COVID 19 is niet alleen een aanval op de economie, maar ook op onze rechten. We hebben al gezien dat de regering gebruik heeft gemaakt van de sluitingsperiode om het levensonderhoud van de informele sector te vernietigen door hun werkplekken in het hele land te vernietigen. Het zal ons niet verbazen als we teruggaan naar onze werkplekken om te ontdekken dat de dingen drastisch zijn veranderd. Sommigen zullen merken dat de deuren volledig gesloten zijn, terwijl anderen ongewenst zijn. De pandemie zal resulteren in duizenden, zo niet miljoenen arbeiders, die zullen worden wegbezuinigd. We moeten ons schrap zetten voor dergelijke gebeurtenissen op onze werkplekken. Laten we het concept van werk heroverwegen. Onze oude vakbondsprincipes zoals coöperaties moeten opnieuw worden uitgevonden.

We hebben ook gezien dat de veiligheidstroepen wreder zijn tegen de mensen in naam van de handhaving van de wet. Als we deze rechten niet beschermen, zijn ze mogelijk verdwenen na COVID 19. We moeten nauwgeet onze vrijheid van vergadering en vereniging en vrijheid van meningsuiting bewaken. We hebben gezien dat mensen werden gearresteerd omdat ze zich hadden verzameld en we hebben gezien dat mensen werden gearresteerd wegens zogenaamde verspreiding van onwaarheid. Hoewel de ZCTU tegen het verspreiden van onwaarheden is, terwijl we bewust met zo'n gevaarlijke pandemie worden geconfronteerd, moet er ook een evenwicht worden gevonden met het recht van de persoon op vrijheid van meningsuiting. COVID 19 kan worden gebruikt om deze rechten weg te nemen.

Toevallig is dit jaar ook het jaar waarin we 40 jaar onafhankelijkheid vieren. Zoals we in onze onafhankelijkheidsboodschap zeiden, waarderen we het belang van de rol van degenen die vochten tegen het minderheidsregiem. Het is echter jammer dat hun grote werk is overschaduwed door de huidige heersers. Verworvenheden en vrijheden zoals economische vrijheid, het recht op vergadering en associatie blijven een luchtspiegeling. Vervallen infrastructuur, armoede, slechte lonen, corruptie, geweld, angst, ontbering, segregatie, ongelijkheid en repressie zijn aan de orde van de dag.

Het neoliberale beleid van de huidige regering heeft de salarissen en lonen van mensen uitgehold. Vrijwel alle pensioenregelingen zijn nutteloos geworden. We zijn nog steeds bezorgd dat de regering hervormingen blijft doorvoeren zonder overleg met de belanghebbenden. We eisen met name dat een inclusief tripartiet onderhandelingsforum (TNF) de economische hervormingen leidt. De sociale dialoog is de enige uitweg.

De ZCTU is nog steeds bezorgd dat dit land sterk gepolariseerd is en dat dit het land nog steeds achteruit trekt. Er is geen alternatief voor dialoog als we onze politieke problemen willen oplossen. Maar het mag niet zomaar een dialoog zijn, maar een inclusieve dialoog en wij vinden dat de huidige politieke 'dialoog' onvoldoende en niet inclusief genoeg is.

Laat me eindigen door te zeggen om deze meidag, arbeiders, samen met ons het leven te vieren van werkende mannen en vrouwen die in de frontlinie staan tijdens de pandemie. We groeten de werknemers in de gezondheidszorg en andere eerstelijnssectoren wiens werk essentieel is, zoals levens redden en essentiële producten en diensten leveren. Sommigen zijn gestorven terwijl ze voor ons vochten. We zijn dank verschuldigd voor hun onschatbare werk. Voor de rest van Zimbabwe: blijf veilig en terwijl we wachten op de aankondiging van de verdere stappen van de autoriteiten in onze strijd tegen COVID-19, **BLIJF THUIS !!!**